



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

298. An, & qualiter valeant post expirationem Vicariatûs gesta à Vicario
in causis specialiter ei commissis & delegatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

PARAGRAPHUS III.

De gestis à Vicario post mortem Episcopi aut revocationem, & de malè ab eo gestis.

Questio 296. An & qualiter valeant gesta à Vicario post mortem Episcopi naturalem, vel civilem.

Resp. Tametsi expiratio Vicariatus habeat suum effectum per mortem Episcopi, aliámve Episcopatus vacationem, etiam non intimatá Vicario morte Episcopi; eò quòd sit à jure ipso facto. Paris. de resignat. lib. 7. quæst. 24. num. 36. Garc. part. 5. cap. 8. num. 178. citans insuper Sanchez de matrim. lib. 3. d. 29. num. 4. Felin. in cap. ex parte de can. de rescript. num. 8. sintque omnia gesta à Vicario post illam (intellige, publicè notam) irrita ac nulla. Pirh. num. 68. valent tamen gesta per eum post mortem Episcopi, quamvis ipse eam scire potuerit. Paris. loc. cit. quin &, etiamsi ipse conscius fuerit mortis, modò eà communiter ignoretur. Garcias loc. cit. num. 179. Layman. in cap. gratum. de offic. delegat. num. 9. citans Henriquez in sum. lib. 6. cap. 13. num. 3. lit. a. qui loquitur de dimissionis à Vicario datis post mortem Episcopi publicè ignoratam. Secus tamen, ubi communiter scitur mors, licet Vicarius eam ignoraverit. Garcias cit. num. 179. citato Sanchez ubi antè. uti & d. 12. num. 59. pari modo, ac de morte naturali loquendum est de translatione Episcopi, de renuntiatione ejus admitta, de depositione; quia prædicti Authores loquuntur de vacatione quacunque Episcopatus. Et sic in specie valere gesta à Vicario post renuntiationem Episcopatus, ante tamen notitiam dictæ renuntiationis; tradit Sbrozium loco immediatè post citando, num. 2. ex Peregrin. decis. Rotæ 158. lib. 2. Unde jam, dum Calderin. consult. de sent. & de re judic. apud Sbrozium lib. 3. quæst. 42. num. 5. ait, non valere gesta per Vicarium post translationem Episcopi, etiam ignorantis suam translationem, intelligendus erit, dum dicta translatio publicè nota est.

Questio 297. An & qualiter valeant gesta Vicarii post ejus revocationem?

Resp. Valent, ante tamen habitam de hac revocatione notitiam. Azor. part. 2. lib. 3. cap. 45. quæst. 45. vers. dubia quæst. Pirh. loco cit. num. 75. Itaque, etiamsi ejus revocatio facta ob delictum Vicarii dignum depositione, Item valent, ubi ipsi Vicario notificata est revocatio aliunde quam per Episcopum ipsum, aut ejus nomine. Azor. loc. cit. citans Calderin. conf. 4. de offic. Vicar. Felin. in cap. 3. de rescript. Pirh. loc. cit. Idque, etiamsi de cetero publicè nota esset revocatio. Pirh. cit. num. 75. Garc. part. 5. cap. 8. num. 17. citatis Boët. decis. 347. Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. num. 210. Cuch. lib. 3. tit. 8. nu. 148. Sanch. Coraf. &c. Item valebunt, dum facta Vicario denuntiatio revocationis per Episcopum, aliúmve ejus nomine,

dum ex communi errore adhuc habetur pro legitimo Vicario, quia publicè adhuc ignoratur eum revocatum esse, argumento L. Barbarius. ff. de off. Prator. Pirh. cit. num. 75. citans Sanch. de matrim. lib. 3. d. 22. num. 59. & d. 30. num. 11. quamvis Pirrhing expressè non dicat de revocatione notificata ei per Episcopum, sed simpliciter de notitia ab eo habita; eadem tamen est ratio; nempe boni communis, stante illo errore communi, in quo fundatur lex illa Barbarius. Eadem quoque applicanda revocationi tacitæ, verbi gratiâ, factæ per creationem secundi Vicarii. De quo vide dicta supra q. 291. n. 3. Eadem quoque intelligenda de translatione Vicarii ad aliud officium, quia hæc translatio est vera revocatio Vicarii.

Questio 298. An & qualiter post expirationem Vicariatus valeant gesta à Vicario in causis specialiter ei commissis & delegatis?

Resp. primò: dum causa commissæ Vicariò sub expresso nomine proprio Vicarii, gesta ab eo in dicta causa, postquam definit esse Vicarius, valent. Pax. Jord. lib. 12. tit. 1. num. 254. Barbof. de potest. Episc. alleg. 54. num. 156. Sbroz. lib. 3. quæst. 46. num. 1. citans gloss. in Clement. 2. de rescript. v. principalis, & ibidem Cardin. nu. 7. Imol. num. 11. & 13. Franci. in cap. statutum. de rescript. in 6. col. 1. gloss. ibidem. v. terribè adverte. Gemina ibidem. num. 8. Abb. in cap. quantam. de offic. delegat. num. 10. Pavin. de potest. Capit. sede vac. part. 2. quæst. 10. num. 13. &c. dicitque idem de Legato Sbroz. loc. cit. num. 2. quòd possit, postquam definit esse Legatus, procedere in causa ei sub nomine proprio commissæ. Videtur id ipsum procedere, etiamsi desinente Vicariatu res adhuc esset integra, & nihil captum circa illam causam. Quare frustra videtur Sbrozium declarare responsum num. 3. ubi ait: declaratur, quando Vicarius capisset de causa cognoscere.

2. Resp. secundò: secus est, dum causa ei commissæ non sub nomine proprio, sed sub nomine dignitatis & officii Vicariatus. Pax. Jord. Barbof. locis cit. Sbroz. lib. 3. quæst. 7. num. 1. citatis Cardin. Imol. Abb. ubi antè. Roland. conf. 39. num. 16. vol. 1. &c. Proceditque responsum juxta Sbrozium loco cit. num. 3. citato Franco in cap. statutum. de rescript. in 6. col. 2. etiamsi Vicarius capisset cognoscere de causa. Idemque statuit Sbrozium num. 2. de Legato. Contrarium tamen expressè sentit Pirh. num. 73. ubi: si causa aliqua à sede Apostolica Officiali seu Vicario, non sub nomine proprio, sed sub nomine dignitatis seu officii delegata sit, Episcopo mortuo, adeoque finitâ potestate Vicarii, si res non sit amplius integra, adhuc cognoscere & expedire poterit Vicarius causam sibi delegatam: quin etiam, ut ait ibidem Pirh. si res adhuc sit integra, & nondum causa capta, probabile est, quòd Episcopi Vicarius, postquam mortuo Episcopo assumptus est & confirmatus à Capitulo, maneat delegatus, & causam delegatam à Papa expedire possit; quia reputatur quodammodo Vicarius Episcopi; cum Episcopalem jurisdictionem vice Capituli exerceat. Et quanquam Capitulum

nequeat

nequeat de illa cauſa cognoſcere, adeoque etiam non tranſerat poteſtatem cognoſcendi illam in Vicarium, conſtituit tamen Vicarium, qui ſic conſtitutus poteſt illam delegationem exequi virtute reſcripti Apoſtolicæ Vicario talis Dioceſis eam committentis, citat pro hoc Sanch. *de matrim. l. 3. d. 27. num. 33.* Confirmat hoc ipſum poſtremum ex eo, quod licet reſcripta ad lites ſtriſte debeant interpretari, quatenus tendunt in præjudicium partium, latè tamen & benignè interpretari ea convenit, quatenus concernunt poteſtatem principis delegantis; & in his commiſſionibus magis ad mentem concedentis, quam ad rigorem juris attendendum eſt. citat pro hoc Beroium *in c. quoniam. de off. delegati num. 81.* Laym. *in c. 1. de off. Vicar. in 6. num. 16.*

3. Secus tamen ſentit Sbroz. *num. 4. de Canonico Cathedralis Eccleſiæ, vel alio Prælato;* eò quod, ſi deſinat eſſe Canonicus vel Prælatus, non tamen deſinat eſſe Judex, citat pro hoc Bald. *in l. generaliter. c. de Episc. & Cleric. num. 9.* Caſtrenſ. *conf. 288. num. 3. vol. 1. Franc. ubi ante &c.* Quod tamen ipſum limitat Sbroz. *num. 5. ut non procedat, ubi quis ob delictum privatus Præſaturâ vel Canonatu;* eò quod tunc deſinat eſſe Judex. Secus tamen, ubi ſolum remotus vel ſuſpenſus fuiſſet ab adminiſtratione. citat pro hoc Bald. & Franc. *ubi ante.* Uti idipſum limitat ſecundò: ut Canonicus talis amiſſo Canonatu non poſſit procedere, & de cauſa cognoſcere, ſi res eſt adhuc integra, ut Franc. *loc. cit.*

4. An verò commiſſio facta Vicario ſub nomine officii, Vicario, cui facta, amoto ab officio, tranſeat ad ejuſ in officio ſeu Vicariatu ſucceſſorem, ex Sperello *decif. 31. num. 12. & ſeq. Barboſ. loc. cit. reſolvit:* Quod licet regulariter commiſſio facta ſub nomine dignitatis tranſeat in ſucceſſorem; eò quod dignitas nunquam moriatur, id tamen non procedat, quando dignitas ipſa extinguitur, prout contingit in dignitate, quam habet Vicarius, quæ per ejuſ mortem, remotionem, ceſſationem ab officio extinguitur, iſque non dicitur habere ſucceſſorem, ſed alius, qui ei ſubrogatur, de novo creari dicitur, & hinc Vicarius ſucceſſor non poteſt cognoſcere nec decidere cauſas commiſſas Vicario antecellori, ſive is cognoſcere eas ceperit, ſive re integrâ ejuſ officium exſpiraverit. Quamvis Sperellus *num. ſeq. aſſerat,* contrarium ſibi ſemper placuiſſe, quando eſt contemptatum officium, & non fuit expreſſum nomen proprium; adeoque hic Author ſibi parum conſtat. Quam ſententiam poſtérieurem, nimirum quod adhuc ſucceſſor in Vicariatu talem cauſam expedire poſſit, probabiliorẽ dicit Pirh. *loc. cit. n. 73.* citatis Sanch. *de matrim. l. 3. d. 27. num. 41.* Sbroz. *L. 3. q. 49. num. 9.* eò quod, dum non apparet ex conſecturis aut circumſtantiis, quod intentio Papæ delegantis ad certam perſonam reſtriſta ſit ex reſcripto Papæ delegantis eam Vicario ſub nomine officii, ſatis colligitur, intentionem illius eſſe, cauſam delegare illi, qui Vicariatus officium exerceat, non habitâ ratione ſingularis ſeu certæ perſonæ. Unde etiam non ſolum ſucceſſor in Vicariatu (quam-

vis propriè loquendo, ut dictum eſt, ſucceſſorem non habeat Vicarius, utpote ad nutum amovibilis, & cui juſ illud dignitatis & officii precariò conſeſſum) ſed etiam in abſentia ejuſ ad tempus illi ſubſtitutus ſeu ſubrogatus cauſam ſub nomine dignitatis ſeu officii Vicariil commiſſam exequi poſſit; quia ſubrogatus ille non eſt moraliter alius, ſed idem reputatur cum priorè, in cujuſ locum ſubrogatur. argumento *L. 2. c. de off. ejuſ, qui vicem alien. Judic. obin. Laym. loc. cit. num. 17.* & ex eo Pirh. Et licet Laym. expreſſè dicat, pleroſque ſentire contrarium, nempe, quod, ſi dignitas alicui comperat, non proprio, ſed alieno jure (uti contingit in Vicario Episc.) commiſſionem illi factam ratione dignitatis non tranſire ad ſucceſſorem; eò quod dignitas habitâ jure proprio non extinguitur mortuo poſſeſſore illius, ſecus, ac contingit in dignitate habitâ jure alieno. Addit tamen in fine, quod, licet hæc ſententia poſterior ſpectato juris rigore ſit vera, prior tamen ſit quoque probabilis, & in praxi rata ob præſumptam mentem Papæ delegantis illi, qui officium Vicariatus exerceat, ut bene advertit Abb. *in c. quoniam. de off. deleg. num. 11.*

Quæſtio 299. Num igitur quoque vice verſa, dum delegatio à Sede Apoſtolica facta Vicario Generali Episcopi ſub nomine dignitatis & officii Vicariatus, Vicario mortuo vel depoſito, Episcopus poſſit cauſam illam cognoſcere & expedire?

Resp. negativè. Pirh. *num. 74.* Laym. *cit. num. 17.* citans Sanch. *de matrim. l. 3. d. 27. num. 30.* Navar. *L. 1. conf. 5. de off. deleg. editione 2. contra Bertach. de Episc. l. 4. p. 7. quæſt. 4.* eò quod, licet mortuo aut depoſito Vicario officium Vicariatus redeat ad Episcopum, non tamen juridiſtio à Papa delegata Vicario devolvitur ad Episcopum; eò quod ea omnino ſit diverſa ac ſeparata. Laym. Pirh. *loc. cit.* Unde jam etiam ſequitur illud: quod, ſi Vicarius Episcopi, cui delegatio facta, ſub nomine officii; dein factus ſit Episcopus iſtius ejuſdem Dioceſis, non poſſit cauſam ſibi adhuc Vicario delegatam proſequi. Pirh. *cit. num. 74. in fine,* citans Sanch. *ubi ante num. 31.* Sequitur item à fortiore, non poſſe Episcopum vivente & in officio conſtituto Vicario ſuo in cauſis ei ſub nomine officii delegatis à Papa ſe immiſcere, vel ei quicquam imperare; cum in iſis Vicarius nullam habeat cum Episcopo communionem, neque ei ſubjectus ſit aut ſubordinatus, ſed eo potius major & ſuperior. Pirh. *loc. cit.* Laym. *cit. num. 17.* dicens, ſic ex omnium ſententia docere

Rebuff. *in pr. tit. form. Vicar. num. 161.*

Navar. *ubi ante & Sanch. loc. cit.*

num. 30.
